

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Eén Vlees Zijn: Bijbelse Kuisheid, Huwelijk & Echtscheiding

Deel 3 – Echtscheiding en Hertrouwen

Dit is de derde studie in een vierdelige serie waarin de Bijbelse instructies met betrekking tot seksuele immoraliteit, overspel, huwelijk en echtscheiding worden besproken. Deze studie behandelt onderwerpen en gebruikt terminologie waarvan ouders misschien niet willen dat hun kinderen daar bekend mee zijn, dus discretie van de kijker wordt aangeraden. Ook kun je vragen hebben die deze studie niet beantwoordt; en als dat zo is, raden we je aan om deel 4 van deze serie te bekijken, waar we enkele veelgestelde vragen over deze onderwerpen zullen behandelen.

In deel 1 van deze serie beschreven we een Bijbels huwelijk, dat tot stand kwam door een verlovingsovereenkomst tussen een man, een vrouw en de familie van de vrouw. We bespraken ook hoe seksualiteit binnen het huwelijk was toegestaan en werd aangemoedigd, maar seksualiteit buiten het huwelijk werd beschouwd als seksuele immoraliteit. In deel 2 bespraken we overspel, de seksuele schending van de huwelijksovereenkomst en hoe dat tot een echtscheiding zou kunnen leiden. In deze studie gaan we het onderwerp van een Bijbelse echtscheiding onderzoeken. Wat is een Bijbelse echtscheiding? Wat zijn hiervoor de voorwaarden? Verbiedt de Bijbel een persoon, die is gescheiden, om opnieuw kan trouwen?

Laten we, voordat we beginnen, snel enkele kenmerken van een Bijbels huwelijk bekijken. In een Bijbels huwelijk hebben zowel de man als de vrouw een seksueel exclusieve relatie, en de man is verplicht om in de materiële behoeften van zijn vrouw te voorzien. Daarnaast is het huwelijk een levenslange verbintenis, zoals we kunnen lezen in Romeinen hoofdstuk 7:

Romeinen 7:2

Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet die haar aan de man bond.

Een echtscheiding is dus een annulering van de levenslange huwelijksovereenkomst. Na een scheiding is de man niet langer verplicht om in de behoeften van de vrouw te voorzien. En aangezien het huwelijkscontract nietig is verklaard, worden bij de echtscheiding ook de seksuele verplichtingen van beide partijen jegens elkaar teniet gedaan; na een scheiding zijn daarom zowel de man als de vrouw vrij om te hertrouwen.

Er zijn Schriftgedeelten die deze vrijheid om te hertrouwen lijken tegen te spreken, waar we straks uitgebreid op in zullen gaan. Maar laten we eerst het enige Schriftgedeelte lezen dat het proces van het verkrijgen van een echtscheiding beschrijft:

Deuteronomium 24:1-2

Wanneer een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het gebeurt dat zij geen genade meer vindt in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, en als zij dan uit zijn huis vertrekt, weggaat en de vrouw van een andere man wordt, ...

Dit vers beschrijft hoe we kunnen verwachten dat een echtscheiding eruit zal zien. Een man tekent een officieel document waarin staat dat het huwelijkscontract nietig wordt verklaard en de vrouw vertrekt uit het huis van de man. De man is niet langer verplicht om voor haar te zorgen en de vrouw is vrij om de vrouw van een andere man te worden.

Belangrijk hierbij is dat dit vers geen recept is voor een echtscheiding, maar een beschrijving ervan. Met andere woorden, dit vers vertelt ons niet per se hoe een echtscheiding zou moeten plaatsvinden, maar het beschrijft een scenario waarin een echtscheiding heeft plaatsgevonden. We kunnen dit Schriftgedeelte gebruiken om eruit af te leiden hoe echtscheidingen werden uitgevoerd, maar we hebben niet echt veel Bijbelse instructies voor de procedure zelf.

Nog een ander ding om op te merken is dat de hier beschreven echtscheiding geen wederzijdse beslissing is tussen de man en de vrouw. De echtgenoot "stuurt haar uit zijn huis". De vrouw heeft hier niets over te zeggen, hoewel, zoals we zullen lezen, deze echtscheiding eigenlijk alleen maar zou moeten plaatsvinden nadat zij het huwelijksverbond heeft verbroken.

Dus, nu we een beschrijving hebben van wat een echtscheiding is, laten we eens gaan kijken naar de verzen die lijken te zeggen dat gescheiden mensen niet opnieuw kunnen trouwen. Hier zijn er een paar:

Markus 10:11-12

En Hij zei tegen hen: Wie zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel tegen haar. En als een vrouw haar man verstoot en met een andere trouwt, pleegt zij ook overspel.

Lukas 16:18

Ieder die zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel en ieder die met een vrouw trouwt die door haar man verstoten is, pleegt ook overspel.

Mattheüs 5:31-32

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven. Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoerij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Mattheüs 19:9

Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoerij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Deze verzen lijken vrij duidelijk; Jesjoea leert dat een echtscheiding op zich verkeerd is, en dat als je na je scheiding met iemand anders trouwt, je overspel pleegt. We lopen dan echter tegen enkele ernstige logische en Schriftuurlijke problemen aan als we deze interpretatie van Zijn woorden aanvaarden.

Ten eerste is er het logische probleem met betrekking tot wat een echtscheiding eigenlijk is – een echtscheiding is een annulering van het huwelijkscontract. Eén van de voorwaarden van dat huwelijkscontract is om seksueel trouw te zijn aan je echtgenoot. Maar als dat huwelijkscontract echt wordt ontbonden, waarom zou de gescheiden persoon dan niet met iemand anders mogen trouwen? Waarom zou die persoon nog gebonden zijn aan het huwelijkscontract dat door de echtscheiding nietig was verklaard? Zou dat niet het complete doel van een echtscheiding teniet doen?

Ten tweede is er het probleem dat deze interpretatie van de woorden van Jesjoea de Torah lijkt tegen te spreken. Er is geen gebod in de Torah dat een man of vrouw verbiedt om te hertrouwen na een scheiding, of dat het hertrouwen "overspel" wordt genoemd. In feite lijkt de Torah te impliceren dat hertrouwen is toegestaan voor een gescheiden persoon. Hier zijn enkele Schriftgedeelten die dit punt illustreren:

Deuteronomium 24:1-4

Wanneer een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het gebeurt dat zij geen genade meer vindt in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, en als zij dan uit zijn huis vertrekt, weggaat en de vrouw van een andere man wordt, en die laatste man ook een afkeer van haar krijgt, haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, of als die laatste man, die haar voor zichzelf tot vrouw genomen heeft, sterft, dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is; want dat is voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) een gruwel. U mag geen zonde brengen over het land dat de HEERE (JHWH), uw God, u als erfelijk bezit geeft.

Dit is de volledige context van het tekstgedeelte dat we eerder aanhaalden. Deze passage verbiedt een man om zijn gescheiden vrouw terug te nemen als ze met iemand anders zou trouwen. In principe verbiedt dit gebod mannen om gebruik te maken van een mogelijke maas in de wet, waarbij ze seksueel immoreel gedrag konden tonen, door een vrouw onderling uit te wisselen. Deze passage verbiedt de vrouw echter niet om na haar eerste echtscheiding met de tweede man te trouwen. Het verbiedt haar evenmin om na haar tweede scheiding met een derde man te trouwen. Als God wilde dat gescheiden mensen helemaal niet zouden hertrouwen, waarom geeft Hij dat hier dan niet gewoon aan in Deuteronomium 24?

Hier is nog een voorbeeld:

Leviticus 21:7

Zij mogen geen vrouw nemen die een hoer of ontheiligde is. Zij mogen ook geen vrouw nemen die door haar man verstoten is, want een priester is heilig voor zijn God.

Leviticus 21:13-14

Hij [de Hogepriester] moet een vrouw nemen die nog maagd is. Een weduwe, een verstoten vrouw of een door hoererij ontheiligde vrouw, deze mag hij niet nemen, maar hij moet een maagd tot vrouw nemen uit zijn volksgenoten,

Hier zien we dus dat de priesters niet mochten trouwen met gescheiden vrouwen. Maar als gescheiden vrouwen met niemand zouden mogen trouwen, waarom was het dan nodig om te specificeren dat ze niet met priesters mogen trouwen?

Zoals we in de eerste studie in deze serie hebben besproken, vermeldt Leviticus 18 de huwelijken die zijn verboden, en prostituees, weduwen en gescheiden vrouwen staan niet op die lijst. Dit gebod in Leviticus 21 voegt extra beperkingen toe aan de priesters, maar niet aan de algemene bevolking. Ook weten we uit andere Schriftgedeelten dat zowel prostituees als weduwen konden trouwen weduwen aan om te trouwen (1 Timotheüs 5:14). De Profeet Hosea trouwde een prostituee en Paulus raadde jonge weduwen aan om te trouwen. Aangezien prostituees en weduwen konden trouwen, zolang ze maar niet met een priester trouwden, ligt het voor de hand dat gescheiden vrouwen ook konden trouwen.

Zoals we hebben gezien, stelt het idee dat gescheiden mensen niet kunnen hertrouwen ons voor een aantal logische en Schriftuurlijke tegenstrijdigheden. Dus misschien is het onderwijs van Jesjoea over echtscheiding en hertrouwen niet zo eenvoudig als ze op het eerste gezicht lijken. Het blijkt dat als we de cultuur van het eerste-eeuwse Israël onderzoeken, we een oplossing vinden voor deze schijnbare tegenstellingen. Er is een specifieke reden waarom Jesjoea het onderwerp van echtscheiding überhaupt aansnijdt, en als we die reden begrijpen, geeft dat veel meer duidelijkheid bij Zijn onderwijs. Laten we dus eens nader gaan bekijken wat er in Israël plaatsvond op het moment dat Jesjoea dit onderwijs over echtscheiding en hertrouwen gaf.

In de eerste eeuw waren de Farizeeën verdeeld in twee scholen: de school van Shammai (ook bekend als Beit Shammai) en de school van Hillel (ook bekend als Beit Hillel). Deze twee scholen hadden een discussie over wanneer echtscheiding gerechtvaardigd was. De Misjna beschrijft hun discussie als volgt:

"Beit Shammai zegt: Een man mag niet van zijn vrouw scheiden, tenzij hij erachter komt dat zij zich schuldig heeft gemaakt aan een zaak van verboden geslachtsgemeenschap [devar erva], d.w.z. zij heeft overspel gepleegd of wordt ervan verdacht dit te hebben gedaan, zoals er staat: "Omdat hij iets schandelijks [ervat davar] aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft" (Deuteronomium 24:1). En Beit Hillel zegt: Hij mag van haar scheiden voor welk klein probleem dan ook, bijv. omdat ze zijn eten heeft laten verbranden of te veel zout heeft gebruikt, zoals wordt gezegd: "Omdat hij iets schandelijks aan haar heeft gevonden", wat betekent dat hij een soort tekortkoming in haar heeft gevonden. "

-Mishna Gittin 90a (William Davidson Edition, www.sefaria.org)

Dus de ene groep Farizeeën - Beit Shammai - stond echtscheiding alleen toe als de vrouw overspel had gepleegd, maar de andere groep Farizeeën - Beit Hillel - stond echtscheiding toe als de man "elke soort tekortkoming aan haar had ontdekt". De Talmoed beschrijft enkele van deze "tekortkomingen": naast het overmatig zout maken van zijn maaltijd, zoals hierboven vermeld, kan een man ook van zijn vrouw scheiden wegens onvruchtbaarheid (Yevamot 64a), een slechte reputatie (Yevamot 25a), overmatig zweten, huidvlekken, een slechte adem, abnormaal grote borsten (Ketubot 75a), en nog veel meer. Kortom, Beit Hillel stond toe dat je elke onvolmaaktheid die je je maar kan voorstellen, kon gebruiken als rechtvaardiging voor een man om van zijn vrouw te scheiden. Laten we, met dat in gedachten, eens kijken naar de uitleg van Jesjoea bij Zijn doctrine over echtscheiding en hertrouwen, en kijken of deze discussie enige context toevoegt aan Zijn woorden.

Mattheüs 19:3-9

En de Farizeeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken en zeiden tegen Hem: **Is het een man toegestaan zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten?** En Hij antwoordde en zei tegen hen: Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden. Zij zeiden tegen Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een echtscheidingsbrief te geven en haar te verstoten? Hij zei tegen hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart u toegestaan uw vrouw te verstoten; maar van het begin af is het zo niet geweest. Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Vers 3 geeft ons heel duidelijk aan waar de Farizeeën naar vragen. Zij vragen: **"Is het een man toegestaan zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten?"** De zinsnede "om allerlei redenen" is een verwijzing naar Beit Hillels standpunt over echtscheiding - dat een man van zijn vrouw kan scheiden als hij "een tekortkoming in haar" vindt. Dus de Farizeeën vragen Jesjoea hoe Hij denkt over deze specifieke leerstelling. Ze willen weten of Jesjoea het op dit punt eens is met Beit Hillel. Hier is de reactie van Jesjoea:

Mattheüs 19:4-6

En Hij antwoordde en zei tegen hen: Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees? Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

Dus als antwoord op de vraag of een man om wat voor reden dan ook van zijn vrouw kan scheiden, zegt Jesjoea dat het huwelijk is bedoeld als een levenslange verbintenis en dat getrouwde mensen helemaal niet mogen scheiden. Als antwoord daarop vragen de Farizeeën het volgende:

Mattheüs 19:7

Zij zeiden tegen Hem: **Waarom heeft Mozes dan geboden een echtscheidingsbrief te geven en haar te verstoten?**

Met andere woorden, als echtscheidingen helemaal niet zouden mogen plaatsvinden, waarom worden ze dan toegestaan in de Torah? Jesjoea reageert:

Mattheüs 19:8-9

Hij zei tegen hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart u toegestaan uw vrouw te verstoten; maar van het begin af is het zo niet geweest. Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, ...

Dus, Jesjoea legt uit dat, hoewel echtscheidingen zijn toegestaan, dit niet de bedoeling is, en dat ze niet moeten plaatsvinden, behalve in gevallen van seksuele immoraliteit. Dit is hetzelfde standpunt dat werd ingenomen door Beit Shammai:

Beit Shammai zegt: Een man mag niet van zijn vrouw scheiden, tenzij hij erachter komt dat ze zich schuldig heeft gemaakt aan een zaak van verboden geslachtsgemeenschap...

-Mishna Gittin 90a (William Davidson Edition, www.sefaria.org)

Dit is dus het antwoord dat Jesjoea geeft op de vraag of Hij het eens is met Beit Hillel: Hij is het er dus niet mee eens. In feite is Jesjoea het op dit punt eens met Beit Shammai. Hij verwerpt de doctrine van Beit Hillel, de doctrine die stelt dat een man "om welke reden dan ook" van zijn vrouw kan scheiden. Dus als Jesjoea zegt dat "[wie zijn vrouw verstoot ... en met een ander trouwt, die pleegt overspel.](#)", doelt Hij op echtscheidingen die werden gedaan om onbelangrijke redenen, zoals voedsel laten aanbranden, zoals die door Beit Hillel werd toegepast. Jesjoea zegt dat deze onbeduidende echtscheidingen onwettig zijn in de ogen van God. God beschouwt deze mensen nog steeds als getrouwd. Daarom zou hertrouwen na het verkrijgen van een onwettige echtscheiding neerkomen op het plegen van overspel; het oorspronkelijke huwelijkscontract tussen de vrouw en haar eerste echtgenoot is dus nog steeds van kracht. Dit verklaart ook waarom Jesjoea in Mattheüs 5:32 zegt dat "[wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.](#)". Hij zegt niet dat trouwen met een gescheiden vrouw overspel is. Hij zegt dat een vrouw die om onwettige redenen is gescheiden - de redenen waartegen Hij Zich in Mattheüs 19 verzet, in de ogen van God nog steeds met haar man is getrouwd, dus is het overspel als een andere man met haar zou trouwen.

Let ook op de laatste opmerking van Jesjoea Mattheüs 19:9: "[Wie zijn vrouw verstoot ... en met een ander trouwt, die pleegt overspel.](#)" Het lijkt erop dat de echte reden dat mannen deze scheidingen aangingen, was omdat ze met iemand anders wilden trouwen. Jesjoea richt zich dus niet alleen op het probleem van de slechte doctrine over echtscheiding, maar ook op de slechte onderbouwing ervan. De doctrine van Hillel maakte een immorele praktijk mogelijk, waarbij mannen hun vrouw in de steek konden laten om met andere vrouwen te trouwen. Dit is duidelijk niet het ideale beeld dat God had voor het huwelijk; als een vrouw op elk moment kan worden afgedankt omdat haar man een vrouw heeft gevonden die hij leuker vindt, dan is het huwelijksverbond eigenlijk zinloos. En dit is niet alleen een theoretisch probleem met de leringen van Hillel, maar in de tijd van Jesjoea waren er mannen in Israël die hun huwelijk feitelijk op deze manier behandelden. Herodes Antipas - de heerser van Galilea, waar Jesjoea woonde - scheidde van zijn eerste vrouw en trouwde vervolgens met zijn schoonzus, die net van zijn broer was gescheiden. De historicus Josephus heeft het hele incident opgetekend:

“Omstreeks deze tijd kregen Aretas (de koning van Arabië Petres) en Herodes ruzie over het volgende: Herodes, de viervorst, was getrouwd met de dochter van Aretas en had een lange tijd bij haar gewoond; maar toen hij eenmaal in Rome was, logeerde hij bij Herodes, die inderdaad zijn broer was, maar niet bij dezelfde moeder; want deze Herodes was de zoon van de dochter van de hogepriester Sireoh. Hij werd echter verliefd op Herodias, de vrouw van deze laatste Herodes, de dochter van Aristobulus, hun broer, en de zus van Agrippa de Grote. Deze man waagde het erop om met haar over een onderling huwelijk te praten; waarvoor, nadat ze toegaf, een afspraak werd gemaakt om haar woonplaats te veranderen en naar hem toe te komen zodra hij uit Rome zou terugkeren: een artikel van dit huwelijk was ook dit, dat hij van Aretas' dochter zou scheiden.”

- Josephus, *Antiquities of the Jews* 18.5.1 (Translation from William Whiston, *Josephus: The Complete Works* [Grand Rapids: Christian Classics Ethereal Library], blz. 972)

Door te verklaren dat het verkeerd was om van je vrouw te scheiden om met een andere vrouw te trouwen, richtte Jesjoea zich niet alleen op een grote theologische discussie die toen plaatsvond, maar veroordeelde Hij ook de acties van een prominent politiek figuur. (MERK OP dat ook Johannes de Doper deze acties veroordeelde, in Markus 6:17-18).

Dus samengevat, Jesjoea voegde geen extra beperking toe aan de Torah door te verklaren dat gescheiden mensen niet langer konden hertrouwen; in plaats daarvan ontmoedigde hij mensen om te scheiden, waarbij Hij Zich richtte op het misbruiken van het huwelijk en echtscheidingssysteem vanwege de leer van Beit Hillel.

Het onderwijs van Jesjoea kwam overeen met de Torah: gelovigen moeten hun huwelijksverbond nakomen en getrouwd blijven; een gelovige die om legitieme redenen was gescheiden, was echter niet gebonden aan zijn of haar oude huwelijkscontract en was vrij om opnieuw te trouwen. Jesjoea veroordeelde echtscheidingen die om onwettige redenen waren gedaan, en Hij noemde het hertrouwen na een dergelijke echtscheiding "overspel".

Dit roept de voor de hand liggende vraag op: wat is dan een legitieme reden om te scheiden? Jesjoea noemde de reden van "seksuele immoraliteit", waarmee wordt bedoeld dat de vrouw ontrouw is geweest. Dit is een schending van het huwelijksverbond, dus het is logisch dat dit een legitieme reden was om dat verbond teniet te doen door een echtscheiding. Geeft de Bijbel nog andere legitieme redenen voor een echtscheiding?

Als we deze vraag bekijken, moeten we aan het onderwijs van Jesjoea denken: "**Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.**" (Mattheüs 19:6) Echtscheiding was geen zaak die lichtvaardig moest worden opgevat. Een huwelijk was een levenslange verbintenis, een systeem dat God in het begin heeft ingesteld, en een verbintenis waarvan Hij verwachtte dat Zijn volk zich daaraan zou houden. Alleen in de meest onverenigbare situaties moest een gelovige een echtscheiding overwegen.

Met dat in gedachten geeft Paulus wel een extra situatie waarin een echtscheiding lijkt te zijn toegestaan:

1 Korinthe 7:15

Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden.

Dit lijkt te zeggen dat een gelovige van een ongelovige kan scheiden, maar de woorden van Paulus moeten hier in de juiste context worden geplaatst om precies te begrijpen wat hij zegt. Ten eerste adviseert Paulus de gelovigen om niet te trouwen met een ongelovige:

2 Korinthe 6:14-15

Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige?

Dus Paulus zegt dat gelovigen niet met ongelovigen moeten trouwen, maar hij zegt ook dat als een gelovige getrouwd is met een ongelovige, ze niet zouden moeten scheiden:

1 Korinthe 7:12-14

Maar tegen de anderen zeg ik, niet de Heere: Als een broeder een ongelovige vrouw heeft en zij er van harte mee instemt bij hem te wonen, moet hij haar niet verlaten. En als een vrouw een ongelovige man heeft en deze stemt er van harte mee in bij haar te wonen, moet zij hem niet verlaten. Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.

Volgens Paulus moet het huwelijksverbond nog steeds worden nagekomen, zelfs als één van de twee personen niet gelooft. Paulus gaat echter verder en geeft aan dat als de ongelovige echtgenoot besluit om uit zichzelf te vertrekken, de gelovige niet langer aan de ander is gebonden:

1 Korinthe 7:15-16

Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden. God heeft ons echter tot vrede geroepen. Want hoe weet u, vrouw, of u uw man zult behouden? Of hoe weet u, man, of u uw vrouw zult behouden?

Dus, terwijl Paulus de gelovigen aanmoedigt om niet van hun ongelovige echtgenoten te scheiden, zegt hij dat als de ongelovige partner er zelf voor kiest om te scheiden, de gelovige broer of zus dan "niet gebonden is". Met "niet gebonden zijn" bedoelt hij dat ze vrij zijn van hun huwelijksverplichting tegenover hun ongelovige partner en daarom vrij zijn om te hertrouwen. Aangezien hij ook stelt dat gelovigen geen huwelijk zouden moeten aangaan met een ongelovige, kan een gelovige deze onderwijzing natuurlijk niet gebruiken om met een oneindige stroom van ongelovigen te trouwen en te scheiden. Zelfs met een ongelovige moet een huwelijksverbond nog steeds worden nagekomen en nog steeds worden gezien als een overeenkomst voor het leven. Maar als een ongelovige besluit om van een gelovige te scheiden, dan kan de gelovige dat beschouwen als een legitieme echtscheiding en is hij/zij vrij om te hertrouwen.

Er is op zijn minst nog één andere situatie waarin echtscheiding volgens de Bijbel zeker acceptabel zou zijn geweest, en dat was als iemand in direct levensgevaar verkeerde. De Bijbel geeft niet expliciet aan dat er om deze reden een echtscheiding kan plaatsvinden, maar om een leven te redden, mocht je op de Sjabbat werken (Lukas 14:5), stelen (Spreuken 6:30) en zelfs doden (Exodus 22: 2), dus zou dat zeker voldoende rechtvaardiging zijn geweest om te scheiden. Situaties waarin een echtscheiding letterlijk iemands leven zou redden, zijn waarschijnlijk zeldzaam, maar in dergelijke gevallen zou een echtscheiding ongetwijfeld gerechtvaardigd zijn geweest. Er kunnen andere omstandigheden zijn, misschien niet zo extreem als iemand die in levensgevaar verkeert, waarbij een echtscheiding de minste van twee kwaden zou zijn, maar de Bijbel vermeldt niet wat die situaties dan kunnen zijn. Voor een nader onderzoek hoe je dergelijke Bijbelse dilemma's kunt benaderen, verwijzen we je naar onze studie: [Belangrijker Zaken](#).

Als je tegenwoordig denkt dat je een legitieme reden hebt om te scheiden, is het goed om advies te zoeken bij wijze en godvruchtige mensen die alle details kennen van jouw persoonlijke situatie, voordat je een dergelijke beslissing neemt. Als je overweegt om voor wat voor reden dan ook te scheiden, raden we je aan om goddelijke raadgevers te zoeken. Ze kunnen jouw specifieke situatie evalueren en je helpen de juiste handelwijze te volgen. Zoals de Schrift leert:

Spreuken 11:14

Als er geen wijze raad is, komt een volk ten val, maar er komt verlossing door een veelheid van raadgevers.

Hoewel er situaties zijn waarin een echtscheiding Bijbels is toegestaan, is Gods ideale beeld dat getrouwde mensen getrouwd blijven. God neemt huwelijksvereenkomsten zeer serieus, dus moeten ook wij dit heel serieus nemen. Het getrouwde leven is niet altijd prettig, maar we kunnen een heilig verbond niet verbreken simpel en alleen omdat we ons niet gelukkig voelen. Nogmaals, wijze raadgevers die ons door de moeilijke tijden van ons huwelijk kunnen helpen, zijn daarbij een zeer waardevolle hulpbron, en als we het moeilijk hebben, is dat iets wat je moet proberen op te zoeken.

Conclusie

Dit is wat we in deze studie hebben geleerd:

- Bijbelse echtscheiding is een volledige beëindiging van het huwelijkscontract.
- Het is Gods bedoeling dat het huwelijk een leven lang meegaan, dus de Schrift staat echtscheiding alleen toe in extreme omstandigheden, zoals overspel of verlaten worden door een ongelovige.
- Jesjoea veroordeelde de praktijk van echtscheidingen om onwettige redenen, vooral als je partner gewoon met een ander wil trouwen. Hij noemde deze praktijk 'overspel'.
- Gelovigen die om legitieme redenen zijn gescheiden, zijn Bijbels vrij om te hertrouwen.
- Echtscheiding is een laatste redmiddel en geen beslissing die lichtvaardig moet worden genomen.

In deel vier, het slot van deze serie, zullen we een aantal veelgestelde vragen beantwoorden over de onderwerpen van seksuele immoraliteit, overspel, huwelijk en echtscheiding. We zien je daar graag terug.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) ([USA](#))